

29 Δεκεμβρίου, 1994

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στίς]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΑΡΙΑ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 590/93, 591/93)

5 Διοικητικό Δίκαιο — Διοικητική διαδικασία — Η διοίκηση δεν υποχρεούται να εξετάζει ενστάσεις κατά νόμον εκπρόθεσμες — Ένσταση όμως που εξετάστηκε αν και εκπρόθεσμη και απεργίφθη παρέχει δικαίωμα προβολής του αυτού ζητήματος από τον αιτητή και στο Δικαστήριο κατά της διαδικασίας της προσφυγής — Παραλληλισμός με την περίπτωση δόσεως από τη διοίκηση αιτιολογίας για την οποία δεν υπήρχε υποχρέωση.

10 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Παράβαση ουσιώδους τύπου — Στοιχειοθετήθηκε στην κριθείσα περίπτωση υποβολής εκθέσεως για εκπαιδευτικό λειτουργό από επιθεωρητή που δεν είχε προσωπική αντίληψη για την εργασία του λειτουργού — Δεν έτυχε εφαρμογής η αρχή περί αδυναμίας τήρησης του τύπου επειδή δεν εξασφαλίστηκαν τα εχέγγυα τα προβλεπόμενα από τη νομότυπη διαδικασία.

20 Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Αξιολόγηση — Η εισήγηση του Γενικού Επιθεωρητή, κατόπιν ενστάσεως, που προβλέπεται στον Καν. 22(3) των Περί Εκπαιδευτικών Λειτουργών (Επιθεώρηση και Αξιολόγησης) Κανονισμών (ΚΔΠ 223/76) — Αιτιολογία — Η αιτιολογία στην κριθείσα περίπτωση κρίθηκε πάσχουσα ως επιφανειακή.

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Ακυρωτική δικαστική απόφαση — Αποτελέσματα — Η υστερογενής ανάπτυξη του

πραγματικού καθεστώτος υπό το κράτος του οποίου λήφθηκε διοικητική απόφαση από την τελεσιδικία απόφασης κατόπιν αναθεωρητικής εφέσεως — Δυνατότητα διαπίστωσης πραγματικής πλάνης — Ομοιο αποτέλεσμα και σε περίπτωση μη αμφισβήτησης πρωτόδικης απόφασης με έφεση — Η κριθείσα περίπτωση ακύρωσης της κατάληψης θέσης από εκπαιδευτικό λειτουργό που εν τω μεταξύ είχε αξιολογήσει άλλον λειτουργό ως κάτοχος της ανυρωθείσας θέσης. 5

Η αιτήτρια προσέβαλε την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Διευθυντή Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης προβάλλοντας σειρά ακυρωτικών λόγων. 10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

1. Η δικηγόρος της Δημοκρατίας έθεσε ζήτημα έννομου συμφέροντος της αιτήτριας να προβάλει τον αντίστοιχο λόγο σαν λόγο ακύρωσης εξαιτίας ακριβώς του εκπροθέσμου της ένστασής της. Η υπόθεση **Μεταξά**, στην οποία βασίστηκε είναι διαφορετική. Στην περίπτωση εκείνη κρίθηκε ότι εκπαιδευτικός, που δεν άσκησε εμπρόθεσμα το δικαίωμα ένστασης που παραχωρεί το Άρθρο 35 Β (7) των περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων 1969 έως 1992 και έτσι δεν δόθηκε η ευκαιρία στην Ε.Ε.Υ. να αναθεωρήσει έγκαιρα τον κατάλογο υποψηφίων που καταρτίστηκε από Συμβουλευτική της Επιτροπή, κωλύεται να εγείρει το ζήτημα στο στάδιο της προσφυγής. 15 20 25

Έχει νομολογηθεί ότι η διοίκηση δεν έχει υποχρέωση να εξετάζει ενστάσεις μετά τη λήξη της οριζομένης από το νόμο προθεσμίας. Υπάρχει όμως εδώ ειδοποιός διαφορά. Η ένσταση της αιτήτριας, αν και εκτός χρόνου, εξετάστηκε κανονικά σύμφωνα με τις διαδικασίες που καθορίζει ο κανονισμός. Και η απορριπτική απόφαση κοινοποιήθηκε σε αυτήν εγγράφως. Δεν θα ήταν επομένως ορθό να επιτραπεί στη διοίκηση να εγείρει τώρα θέμα νομιμοποίησης της αιτήτριας να ψέξει τον τρόπο καταρτισμού της ειδικής έκθεσης. 30 35

Περαιτέρω η περίπτωση μπορεί να παραλληλιστεί με εκείνη που η διοίκηση δίνει αιτιολογία οικειοθελώς χωρίς να έχει υποχρέωση από το νόμο. Γενικά η νομιμότητα τέτοιας αιτιολογίας ελέγχεται από το ακυρωτικό δικαστήριο. 40

2. Ο Καν. 18 των Περί Εκπαιδευτικών Λειτουργών (Επιθεώρησης και Αξιολόγησης Κανονισμών (ΚΔΠ 223/76) συγκαταλέγει στα στοιχεία για τη σύνταξη των εκθέσεων από τους επιθεωρητές μεμονο-

- μένα ή σαν ομάδες και στοιχεία υποκειμενικής φύσεως δηλαδή την προσωπική αντίληψη και τις προσωπικές επαφές με το βαθμολογούμενο. Η σύμπραξη του νέου Επιθεωρητή, υπό τις συνθήκες που εκτέθηκαν δεν εξασφάλιζε τα ίδια εχέγγυα της προβλεπόμενης διαδικασίας στον τομέα των υποκειμενικών κριτηρίων που απαιτεί ο ίδιος ο κανονισμός. Επομένως σημειώθηκε παραβίαση ουσιαστικού τύπου, που δεν διασώζεται από το επιχείρημα περί πραγματικής αδυναμίας τήρησής του.
- 5
- 10 Δεν είναι άσχετη στο σημείο αυτό η απόφαση στην *Αλίση Αιμάντου & Άλλες ν. Δημοκρατίας*. Θα μπορούσε να παρασχει, δεδομένης της ομοιότητας, καθοδήγηση.
- 15 3. Πάσχει όμως και η αιτιολογία της εισήγησης του Γενικού Επιθεωρητή. Είναι επιφανειακή. Δεν εκθέτει λόγους. Η λέξη “συμφωνώ”, όταν ιδιαίτερα ό,τι προηγήθηκε δεν προσθέτει τίποτε καινούργιο στα υπάρχοντα στοιχεία, καταντά formule passe-part-out .
- 20 4. Είναι δυνατή η υστερογενής ανάπτυξη του πραγματικού καθεστώτος υπό το κράτος του οποίου λήφθηκε διοικητική απόφαση από την τελεσιδικία απόφασης στα πλαίσια αναθεωρητικής έφεσης. Και μπορεί να οδηγήσει σε διαπίστωση πλάνης περί τα πράγματα: *Παπαλεοντίου ν. Δημοκρατίας* (1987) 3 Α.Α.Δ. 751. Ισχύει η ίδια αρχή και σε περίπτωση, όπως αυτή, που υπάρχει τελεσιδικία γιατί
- 25 δεν αμφισβητήθηκε η πρωτόδικη απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Επεται ότι ο κ. Κοιλανιώτης δεν ήταν Επιθεωρητής το Σεπτέμβριο του 92 όταν προέβη στις παρατηρήσεις του. Η πλάνη για την πραγματική του θέση επιφέρει ακυρότητα.
- 30 5. Υπάρχει όμως και ένας πρόσθετος λόγος που ωθεί το Δικαστήριο στο συμπέρασμα για το τρωτόν της επίδικης απόφασης. Αφορά την αποτίμηση σε μονάδες των μεταπτυχιακών προσόντων της αιτήτριας. Δεν υπάρχει καμιά αιτιολογία από τη Σ.Ε. για την σχετική απόφασή της. Λέει μόνο ότι απονέμονται οι τρεις βαθμοί για τον τίτλο D.E.A. Η Ε.Ε.Υ κατά την εξέταση της ένστασης δεν προσθέτει τίποτε άλλο. Δεν υπάρχει καμιά αιτιολόγηση. Από τους φακέλους δεν προκύπτει ότι έγινε οποιαδήποτε έρευνα αναφορικά με τη σημασία των άλλων δύο μεταπτυχιακών τίτλων και των επιπτώσεών τους στη βαθμολογία. Παρά το γεγονός ότι υπάρχει βεβαίωση
- 35 από αρμόδια πηγή της Γαλλικής πρεσβείας στη Λευκωσία αναφορικά με το επίπεδο των τίτλων της αιτήτριας το οποίο η ίδια απέστειλε. Τα στοιχεία δεν αποκαλύπτουν οποιαδήποτε έρευνα είτε από τη Σ.Ε. ή την Ε.Ε.Υ. που να δείχνει γιατί δεν λήφθηκαν υπόψη τα άλλα δύο διπλώματα. Και το θέμα της βαθμολογίας ήταν ου-
- 40

σιαστικό για την κατάταξη των υποψηφίων και τη σειρά προτεραιότητας της αιτήτριας.

Η προσφυγή επιτυγχάνει με £150 έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Αργυρού κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 412,

Police v. Hondrou 3 R.S.C.C. 82,

Κολοκασίδου κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 427,

Σπύρου ν. Δημότικού Συμβουλίου Κάτω Πολεμιδιών κ.ά. (1994) 4 Α.Α.Δ. 2310,

Χαράλαμπος ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 759,

Λιμνάτου κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 4057,

Paraleontiou v. Republic (1987) 3 C.L.R. 751.

Προσφυγή.

Προσφυγές εναντίον της απόφασης των καθ'ων η αίτηση με την οποία προάχθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Διευθυντή Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης αντί της αιτήτριας.

Α. Κωνσταντίνου, για την Αιτήτρια.

Ε. Λοιζίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ'ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Αντικείμενο της προσφυγής 590/93 είναι οι προαγωγές σε θέση Διευθυντή Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης των ενδιαφερομένων μερών Σωτήρη Θεοφάνους, Χαράλαμπου Χ' Σάββα και Στέφανου Κασπαρή.

Η σχετική απόφαση της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (Ε.Ε.Υ.) είχε ληφθεί στις 10/6/93. Με την προσφυγή 591/93 προβάλλεται η απόφαση της 29/6/93 του ίδιου οργάνου να προάξει στην αυτή θέση τον επίσης ενδιαφερόμενο Στυλιανό Παπαντωνίου.

Η αιτήτρια διεκδίκησε μία από τις θέσεις αυτές αλλά δεν επιλέχθηκε. Οι προαγωγές, που ισχύουν από 1/9/93, δημοσιεύθηκαν στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας (αφ. 2809) στις 23/7/93.

- 5 Από το ιστορικό θα αναφερθώ μόνο στο μέρος εκείνο που σχετίζεται άμεσα με τις εισηγήσεις των διαδίκων. Η αιτήτρια, όπως και όλοι οι ενδιαφερόμενοι, περιλήφθηκαν στον τελικό κατάλογο. Ήταν όλοι 12. Η αιτήτρια είχε μία μόνο ειδική έκθεση (για τα 10 προηγούμενα χρόνια υπηρεσίας της), η οποία κάλυπτε τη χρονιά 10 1990-1991. Συντάχθηκε από τρεις επιθεωρητές. Ο οικείος επιθεωρητής, που είχε την άμεση εποπτεία της εργασίας της αιτήτριας, της έδωσε 10 βαθμούς στο στοιχείο 4 της έκθεσης που αφορούσε στη "Γενική Συμπεριφορά και Δράση". Οι άλλοι δύο βαθμολόγησαν την επίδοση της στον ίδιο τομέα με 9. Η γενική βαθμολογία που συγκέντρωσε ήταν 38, που αντιστοιχεί με τον πιο ευνοϊκό χαρακτηρισμό για την υπηρεσιακή της ικανότητα δηλαδή "εξαιρετη".

- Ωστόσο η αιτήτρια δεν έμεινε ικανοποιημένη. Υπέβαλε ένσταση στο Γενικό Επιθεωρητή Μέσης Εκπαίδευσης ζητώντας αναθεώρηση της βαθμολογίας της. Για πολύ καλό λόγο. Αν πετύχαινε αύξηση της βαθμολογίας της σε 39 θα άλλαζαν άρδην οι προοπτικές για κατάληψη μιάς από τις επίδικες θέσεις. Είναι παραδεκτόν ότι η ένσταση ήταν εκπρόθεσμη. Ο κανονισμός 22(2) των περί Εκπαιδευτικών Λειτουργιών (Επιθεώρηση και Αξιολόγηση) Κανονισμών του 25 1976 (Κ.Δ.Π. 223/76) ορίζει προθεσμία 15 ημερών από την κοινοποίηση στον ενδιαφερόμενο εκπαιδευτικό της έκθεσης ή της βαθμολογίας για την προβολή ένστασης.

- Παρά ταύτα η ένσταση εξετάστηκε από το αρμόδιο όργανο. Στο 30 μεταξύ είχε αφυπηρετήσει ο Χ. Χρίστου, μέλος της ομάδας αξιολόγησης, που βαθμολόγησε την αιτήτρια στο στοιχείο 4 με 9. Τον αντικατέστησε ο επιθεωρητής Α. Κοιλανιώτης, ο οποίος όμως δεν είχε λάβει μέρος στη σύνταξη της έκθεσης ούτε φαίνεται να είχε άμεση προσωπική γνώση της εργασίας της αιτήτριας. Πρέπει να λεχθεί ότι 35 στις 26/2/93 είχε ακυρωθεί αναδρομικά η προαγωγή του σε Επιθεωρητή στην *Χριστόδουλος Αργυρού & Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 412. Αργότερα ο κ. Κοιλανιώτης κατέλαβε τη θέση, αλλά ο διορισμός του ισχύσε από 28/4/93.

- 40 Θεωρώ σκόπιμο να παραθέσω την απόφαση της ομάδας αξιολογητών όπως διαμορφώθηκε με τη συμμετοχή του κ. Κοιλανιώτη, που αποτέλεσε το προοίμιο της αποτυχίας της ένστασης:

"Το κλιμάκιο αφού εξέτασε την ένσταση και το περιεχόμενο των

φακέλων κρίνει, κατά πλειοψηφίαν, ότι η κα Μ. Μιχαηλίδου (αιτήτρια) ορθά βαθμολογήθηκε ως εξής:

Ο Μιχαήλ Μάτσης βαθμολογεί με 39 (9-10-10-10) Ανδρέας Κοιλανιώτης βαθμολογεί με 38 Δώρος Θεοδούλου βαθμολογεί με 38”

5

Η τελική ευθύνη για την αποδοχή ή απόρριψη ένστασης ανήκει στον οικείο τμηματάρχη. Αλλά κατά τον Καν. 22(3) προηγουμένως “ο οικείος Γενικός Επιθεωρητής αφού λάβει και μελετήσει τας παρατηρήσεις του συντάξαντος την έκθεση, εισηγείται ητιολογημένως προς τον οικείον Τμηματάρχη αποδοχήν ή μη της ενστάσεως”. Περαιτέρω η διάταξη προσδιορίζει και το ρόλο του Τμηματάρχη στην όλη διαδικασία των ενστάσεων. Στην προκείμενη περίπτωση ο Γενικός Επιθεωρητής επικρότησε το παραπάνω συμπέρασμα με τα ακόλουθα: “Συμφωνώ με την κρίση του κλιμακίου ότι η καθηγήτρια βαθμολογήθηκε ορθά (9-10-10-9=38)”. Με επιστολή ημερ. 28/9/92 η ένσταση αυτή της αιτήτριας κατά της βαθμολογίας της απορρίφθηκε. Επισημαίνεται η επικεφαλίδα: “Θέμα: Υποβολή ένστασης για τη βαθμολογία”.

10

15

20

Με βάση και πλαίσιο όσα προεκτέθηκαν ο δικηγόρος της αιτήτριας υπέβαλε ότι σημειώθηκε παραβίαση του Καν. 22(3). Και όπως αποφασίστηκε στην υπόθεση **Αστυνομία ν. Θεόδωρου Νικόλα Χόνδρου** 3 Α.Α.Σ.Δ. 82, η παράβαση δευτερογενούς νομοθεσίας εξισώνεται με την παράβαση νόμου και επιφέρει ακυρότητα της διοικητικής πράξης. Κατά την εισήγηση η παρανομία είναι διττή: (1) λήφθηκαν υπόψη οι παρατηρήσεις του Α. Κοιλανιώτη που δεν ήταν συντάκτης της έκθεσης και (2) η εισήγηση του Γενικού Επιθεωρητή προς τον Τμηματάρχη, η οποία προεκτέθηκε, δεν ήταν αιτιολογημένη όπως απαιτεί ο κανονισμός. Στην απαντητική αγόρευση προστέθηκε και τρίτος λόγος ότι κατά τους ουσιώδεις χρόνους καταρτισμού της έκθεσης και αξιολόγησης της ένστασης ο Α. Κοιλανιώτης δεν κατείχε θέση Επιθεωρητή. Επομένως ήταν αναρμόδιο πρόσωπο να εκφέρει άποψη επί του θέματος.

25

30

35

Η δικηγόρος της Δημοκρατίας έθεσε ζήτημα έννομου συμφέροντος της αιτήτριας να προβάλλει τον προαναφερόμενο λόγο σαν λόγο ακύρωσης εξαιτίας ακριβώς του εκπροθέσμου της ένστασής της. Η υπόθεση **Μεταξά**, στην οποία βασίστηκε είναι διαφορετική. Στην περίπτωση εκείνη κρίθηκε ότι εκπαιδευτικός, που δεν άσκησε εμπρόθεσμα το δικαίωμα ένστασης που παραχωρεί το άρθρο 35 Β (7) των περί Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων και έτσι δε δόθηκε η ευκαιρία στην Ε.Ε.Υ. να αναθεωρήσει έγκαιρα τον κατάλογο υπο-

40

ψηφίων που καταρτίστηκε από Συμβουλευτική της Επιτροπή, καλυόταν να εγείρει το ζήτημα στο στάδιο της προσφυγής.

Έχει νομολογηθεί ότι η διοίκηση δεν έχει υποχρέωση να εξετάζει ενστάσεις μετά τη λήξη της οριζομένης από το νόμο προθεσμίας: **Αναστασία Κολοκασίδου & Άλλη ν. Δημοκρατίας** (1990) 3 Α.Α.Δ. 427, **Μενέλαος Α. Σπύρου ν. Δημοτικού Συμβουλίου Κάτω Πολεμιδιών & Άλλων** (1994) 4 Α.Α.Δ. 2310. Υπάρχει όμως εδώ ειδοποιός διαφορά. Η ένσταση της αιτήτριας, άγκαι εκτός χρόνου, εξετάστηκε κανονικά σύμφωνα με τις διαδικασίες που καθορίζει ο κανονισμός. Και η απορριπτική απόφαση κοινοποιήθηκε σε αυτήν εγγράφως. Δε θα ήταν επομένως ορθό να επιτραπεί στη διοίκηση να εγείρει τώρα θέμα νομιμοποίησης της αιτήτριας να ψέξει τον τρόπο καταρτισμού της ειδικής έκθεσης.

Περαιτέρω η περίπτωση μπορεί να παραλληλιστεί με εκείνη που η διοίκηση δίνει αιτιολογία οικειοθελώς χωρίς να έχει υποχρέωση από το νόμο. Γενικά η νομιμότητα τέτοιας αιτιολογίας ελέγχεται από το ακυρωτικό δικαστήριο. Παραπέμπω σε σχετικό σχόλιο στα Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929 έως 1959 σελ. 189. Πιστεύω πως η αιτήτρια διατήρησε αλώβητο το δικαίωμά της.

Απαντώντας την ουσία των επιχειρημάτων της άλλης πλευράς η κα Λοϊζίδου είπε ότι η συμμετοχή του κ. Κοιλανιώτη ήταν θεμιτή και σύμφωνα με την αρχή που υιοθέτησε η υπόθεση **Γιαννάκης Χαρολάμπους ν. Δημοκρατίας** (1990) 3 Α.Α.Δ. 759 και που ακολούθησε προγενέστερες αποφάσεις. Υποστηρίχθηκε ότι κατά τη γενική αυτή αρχή η διοίκηση μπορεί να ακολουθήσει διαδικασία άλλη από την προβλεπόμενη από το νόμο εφόσον είναι αδύνατη από τα πράγματα η συμμόρφωση προς αυτήν και εφόσον διατηρούνται τα εχέγγυα της νομοθετημένης διαδικασίας. Υποστηρίχθηκε περαιτέρω ότι αυτό ακριβώς συνέβη και στην παρούσα περίπτωση. Για τα άλλα δύο θέματα που έθιξε η αιτήτρια, η συνήγορος είπε απλώς ότι από το κείμενο (που προεκτέθηκε) συνάγεται η αιτιολογία: και ότι δεν επηρεάζεται η εγκυρότης της συμμετοχής Κοιλανιώτη από το γεγονός ότι είχε ακυρωθεί αναδρομικά η προαγωγή του.

Πρέπει να έχουμε υπόψη ότι ο Καν. 18 συγκαταλέγει στα στοιχεία για τη σύνταξη των εκθέσεων από τους επιθεωρητές μεμονομένα ή σαν ομάδες και στοιχεία υποκειμενικής φύσεως δηλαδή την προσωπική αντίληψη και τις προσωπικές επαφές με το βαθμολογούμενο. Η σύμπραξη του νέου Επιθεωρητή, υπό τις συνθήκες που εκθέσαμε, δεν εξασφάλιζε τα ίδια εχέγγυα της προβλεπόμενης δια-

δικασίας στον τομέα των υποκειμενικών κριτηρίων που απαιτεί ο ίδιος ο κανονισμός. Επομένως σημειώθηκε παραβίαση ουσιώδους τύπου, που δεν διασώζεται από το επιχείρημα που προβλήθηκε.

Δεν είναι άσχετη στο σημείο αυτό η απόφαση στην *Αλίχη Αιμνάτου & Άλλες ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 4057. Θα μπορούσε να παράσχει, δεδομένης της ομοιότητας, καθοδήγηση. Εκεί η ενδιαφερόμενη καθηγήτρια είχε αξιολογηθεί για ένα μόνο χρόνο αντί δύο που προβλέπει ο νόμος. Η παράλειψη δεν οφειλόταν στην ίδια. Κρίθηκε, κατόπιν επίκλησης της ίδιας αρχής, ότι ο ουσιώδης τύπος των δύο αξιολογήσεων μπορούσε να παραβλεφθεί γιατί η τήρησή τους ήταν “εν τοις πράγμασιν αδύνατος”. Αυτό θεωρήθηκε σαν η σωστή εφαρμογή του κανόνα. 5 10

Πάσχει όμως και η αιτιολογία της εισήγησης του Γενικού Επιθεωρητή. Είναι επικρατική. Δεν εκθέτει λόγους. Η λέξη “συμφωνώ”, όταν ιδιαίτερα ό,τι προηγήθηκε δεν προσθέτει τίποτε καινούργιο στα υπάρχοντα στοιχεία, καταντά *formule passe-partout*. 15

Είναι δυνατή η υστερογενής ανάπλαση του πραγματικού καθεστώτος υπό το κράτος του οποίου λήφθηκε διοικητική απόφαση από την τελεσιδικία απόφασης στα πλαίσια αναθεωρητικής έφεσης. Και μπορεί να οδηγήσει σε διαπίστωση πλάνης περί τα πράγματα: *Παπαλεοντίου ν. Δημοκρατίας* (1987) 3 Α.Α.Δ. 751. Δεν βλέπω λόγο γιατί να μην ισχύει η ίδια αρχή και σε περίπτωση, όπως αυτή, που υπάρχει τελεσιδικία γιατί δεν αμφισβητήθηκε η πρωτόδικη απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Έπεται ότι ο κ. Κοιλανιώτης δεν ήταν Επιθεωρητής το Σεπτέμβριο του 92 όταν προέβη στις παρατηρήσεις του. Η πλάνη για την πραγματική του θέση επιφέρει ακυρότητα, ανεξάρτητα από τους δύο λόγους που ήδη ανέλυσα. 20 25 30

Υπάρχει όμως και ένας πρόσθετος λόγος που με ωθεί στο συμπέρασμα για το τρωτόν της επίδικης απόφασης. Αφορά την αποτίμηση σε μονάδες των μεταπτυχιακών προσόντων της αιτήτριας. Θα υπομνήσω στο σημείο αυτό ότι η Συμβουλευτική Επιτροπή μπορεί να παραχωρήσει 1 μέχρι 5 μονάδες με αιτιολογημένη απόφαση της για πρόσθετο προσόν “το οποίο είναι συναφές με την εκπαίδευση ή την ειδικότητα των υποψηφίων ή τα καθήκοντα της θέσης: άρθρο 35 Β (4)(β) του νόμου”. 35 40

Το παράπονο της αιτήτριας είναι ότι ενώ διαθέτει τρία μεταπτυχιακά διπλώματα της παραχωρήθηκαν τρεις βαθμοί για ένα μόνο από αυτά· ενώ ο Στυλιανός Παπαντωνίου με ένα μεταπτυχιακό πήρε τους ίδιους βαθμούς. Η Ε.Ε.Υ. εξέτασε το θέμα ύστερα από σχετι-

κή ένσταση της αιτήτριας, αλλά την απέρριψε. Η αιτήτρια υπέβαλε ότι η Συμβουλευτική Επιτροπή και ακολουθώντας η Ε.Ε.Υ. ενήργησαν πεπλανημένα και χωρίς τη δέουσα έρευνα. Η άλλη άποψη είναι ότι και τα δύο όργανα “έκαμαν τη δέουσα έρευνα αναφορικά με τα προσόντα της αιτήτριας τα οποία αποτελούν περιεχόμενο των φακέλων”.

5
10
15
20

Ξεκινώ με την παρατήρηση ότι δεν υπάρχει καμιά αιτιολογία από τη Σ.Ε. για την απόφασή της. Λέει μόνο ότι απονέμονται οι τρεις βαθμοί για τον τίτλο D.E.A. Η Ε.Ε.Υ κατά την εξέταση της ένστασης δεν προσθέτει τίποτε άλλο. Δεν υπάρχει καμιά αιτιολόγηση. Από τους φακέλους δεν προκύπτει ότι έγινε οποιαδήποτε έρευνα αναφορικά με τη σημασία των άλλων δύο μεταπτυχιακών τίτλων και των επιπτώσεων τους στη βαθμολογία. Παρά το γεγονός ότι υπάρχει βεβαίωση από αρμόδια πηγή της Γαλλικής πρεσβείας στη Λευκωσία αναφορικά με το επίπεδο των τίτλων της αιτήτριας το οποίο η ίδια απέστειλε. Τα στοιχεία δεν αποκαλύπτουν οποιαδήποτε έρευνα είτε από τη Σ.Ε. ή την Ε.Ε.Υ. που να δείχνει γιατί δεν λήφθηκαν υπόψη τα άλλα δύο διπλώματα. Και όπως επεξηγήθηκε ανωτέρω το θέμα της βαθμολογίας ήταν ουσιαστικό για την κατάταξη των υποψηφίων και τη σειρά προτεραιότητας της αιτήτριας.

25

Για τους παραπάνω λόγους ακυρώνω την επίδικη απόφαση με £150 έξοδα υπέρ της αιτήτριας. Γιαυτό θεωρώ αχρειαστο να εξετάσω τους άλλους λόγους της προσφυγής.

*Η προσφυγή επιτυγχάνει με £150,-
έξοδα υπέρ της αιτήτριας.*